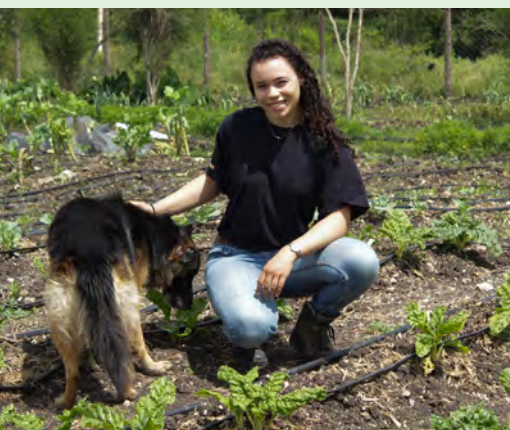

Medewerker aan het woord

Naam: Naomi de Rijk

Leeftijd: 22 JAAR

Functie bij NAJK: Bestuursondersteuning en secretariaat

Naomi de Rijk werkt sinds 1,5 jaar bij NAJK als bestuursondersteuner van HAJK en sinds kort ook op het secretariaat. Ze werkt mee op het melkveebedrijf van haar ouders in Alphen aan den Rijn en is bezig met het afronden van de opleiding Dier- en Veehouderij. Voor haar afstudeerstage ging zij naar Kenia, waar ze stageliep op een boerderij met sociale werkplek.

Als nuchtere 22-jarige student besloot ik de uitdaging aan te gaan en met mijn vier jaar agrarische scholing de leerboerderij te helpen ontwikkelen. Mijn taken: een melkmachine introduceren, het rantsoen optimaliseren en de jongens leren hoe ze zuivel kunnen maken. Hoe moeilijk kan dat zijn? Al snel bleek dat deze nuchtere 22-jarige nog veel te leren had. Hieronder een kleine inkijk van mijn ervaring in Kenia.

De Osiligifarm (vrij vertaald 'Boerderij de Hoop') biedt een thuis aan twintig tot dertig jongeren uit de sloppenwijken en kansarme omgevingen waar drugs en stelen dagelijkse realiteit zijn. Ze wonen intern op de boerderij. Soms kunnen ze niet naar huis omdat ze betrokken zijn bij bendes, of omdat ze geen huis

hebben. Anderen komen uit de jeugdgevangenis en volgen het traject als alternatieve straf. Ondanks hun omstandigheden hebben de jongens humor, respect en een groot hart.

De eerste dagen in Kenia voelden als weken. De cultuur is zo anders dat het lastig is mijn plek te vinden. Daarnaast is Nairobi is een miljoenenstad, wat voor een meisje dat normaal tussen de koeien staat, toch wel echt wennen is. Maar tijdens mijn eerste week op de boerderij licht mijn boerinnenhart al gauw weer op – ik mag weer aan het werk.

Om half zeven 's ochtends sta ik met mijn nieuwe overall en goed gedrag in de koeienstal. Eén van de jongens zet een krukje, gemaakt van een jerrycan, en een emmer voor me neer: melken maar. Ik was blij dat ik melk uit het uier kreeg, want ondanks mijn opleiding aan de agrarische hogeschool, was dit de eerste keer dat ik een koe geheel met de hand molk. Als mijn opa dat eens zou weten...

Hoewel ik het leuk vond om met de hand te leren melken, leek het me fijn als de minimelker ons ook een handje kon helpen. Na een tripje naar de monteur, een nieuwe pulsator en een passende ketel, was het probleem gelukkig opgelost. De jongens hadden de melkmachine al snel onder de knie. Toen een kalfje per ongeluk een van de slangetjes doorknabbelde, leerden de jongens ook dat nieuwe machines nieuwe verantwoordelijkheden met zich meebrengen (en een slot op het bergingshok).

De jongens zijn tussen de 16 en 18 jaar wanneer ze op de boerderij komen en volgen een traject van twee jaar. Ze krijgen scholing in land- en tuinbouw en doen de dagelijkse werkzaamheden op de boerderij, onder begeleiding van een team docenten. Door middel van een puntensysteem laten de jongens hun motivatie zien, krijgen ze inzicht in hun vooruitgang en leren ze hoe ze hun toekomst zelf in de hand hebben.

De leerboerderij heeft een omvang van in totaal zes hectare. Een deel van dit areaal is ingericht voor het telen van vollegrondsgroente. Ook zijn er een aantal kassen waarin sla wordt geteeld op water (hydrocultuur/DWC). De veestapel bestaat uit honderd varkens, drie melkkoeien en een aantal legkippen.

Het raakt me om te zien hoe de jongens gepassioneerd raken voor het kweken van groenten of het houden van koeien en varkens, op zo een manier dat ze bereid zijn het leven van drugs, criminaliteit en bendes achter zich te laten. Als de jongens na twee jaar de boerderij verlaten zijn ze veranderd van kansarme of verslaafde tieners naar agrariërs die een kansrijk bestaan hebben in de maatschappij. Ze tellen ineens mee. Na afloop van het traject krijgen de jongens direct een baan aangeboden bij een omliggende boerderij, waardoor ze niet terug hoeven naar hun vroegere omgeving en gegarandeerd werk hebben.

